

Vil Regjeringen gaae ind paa en saadan Principforandring, maa man unøgteligt fra mit Standpunkt see en saa stor Indvømmelse deri, i det Hele taget, at man kunde opoffre denne Lov paa Halvveien for at komme til en Forstaaelse om Finantslovens Stilling overfor alle andre Love. Men det er da mærkeligt, at disse nye Principer kun have truffet denne ene Lov om den vestjydske Jernbane og ikke mange andre Love, som vi vedtog i forrige Finantsaar, ikke de 14 til 15 Rønningsslove osv. Det er underligt nok, at man ikke har sagt: Ja, det er godt nok, at der er vedtaget en Lov om Hiint og Dette, om de og de Rønningssforholdelser osv.; men da Pengene ikke ere bevilgede, maa man vente med at gennemføre Loven, indtil vi see, at Rigsdagen næste Aar vil bevilge Pengene paa Finantsloven. Det maa jo aabenbart være Consequenten af de nye Principer, som Regjeringen i denne Henseende anlægger. Bestynderne betale nu paa tredie Aar, saavidt jeg veed, deres Contribution i Anledning af Udgifterne ved Expropriationen; de have betalt til andre Jernbaneanlæg i en lang Arrække, de have betalt til andre Veianlæg, inden de begyndte at faae noget selv, og endelig have de ogsaa Deel i det Tab, Staten havde derved, at man gav den Fordeel, man kunde have havt af at anlægge Banen i Kjøbenhavns Nærhed, over i private Mænds Hænder. De have havt deres Andeel i de Ulemper og Tab, der fulgte af, at Forbedringen i Communicationsmidlerne udsattes gennem en meget lang Arrække. Det var Erkjendelsen heraf og Erkjendelsen af den Betydning, det kunde have for Landet i det Hele, at hine Landsdele ved Jernbanerne kunde faae et Opsving, som fremkaldte den livlige Deeltagelse for Fuldførelsen af denne Sag, da den begyndte at komme frem for nogle Aar siden. Nu lader det til, at disse Betragtninger ikke længer ere tilstede, i alt Fald ikke med samme Vægt, og som om vedkommende Beboere ikke nu, efterat Loven er vedtagen og saa mange billige Forhaabninger ligesom ere skete Syldest, kunne have Krav paa at see, at man med Alvor og Energi viser, at man ogsaa overfor Statsborgere i Almindelighed op-

rigtigt vil holde, hvad man har indgaaet. Forøvrigt kommer denne Sag jo mere specielt for til 3die Behandling. Forslaget Nr. 6 har jeg forbeholdt mig at tiltræde, efterat Forhandlingen havde fundet Sted. Jeg skal nu erklære, at jeg skal følge det ærede Medlem for Holstebro (Madsen) i at stemme for hans Forslag. Indtil vi see, hvad det kan føre til, at man udelukker eller i alt Fald noget standser Uvedkommendes Besøg paa Banerne, kan man vistnok vente med denne Udgift. Forøvrigt er jeg enig i, at, naar Meningerne mere kunne samles om, at Udgiften vil være nødvendig, skal man i saadanne Tilfælde vogte sig for at spare paa Skillingen, medens man lader Valeren springe, idet man er noget for paaholdende i denne Retning; men Ansøkslerne med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal ere endnu ikke fuldkommen klarede. Forslaget under Nr. 7 skal jeg tillade mig meget at anbefale. Det er et Forslag, som i to Henseender vil gjøre væsentlig Gavn, for det Første den nemlig, at befrie os for et unødigt Regnskabsvæsen, der gaaer ud paa, at man udskiller af Jernbaneindtægterne en Deel i et særskilt Regnskab, og atter paa et andet Sted i Finantsloven fører til Udgift af denne særlige Fond Noget, som man kalder særlige Udgifter. Paa to Steder vil man altsaa slippe for Dmsvøbsregnskab. Det er saaledes en absolut Fordeel, naar man kan fremkalde en rigtigere Postering og et heldigere Regnskabsvæsen; men jeg troer, at man ogsaa i en anden Henseende vinder Fordeel derved. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (G. B. Rimestad) sagde, at det syntes nu, at Alle eller de Fleste vare komne til den Anskuelse, at den private Drift var at foretrække for Statsdriften (G. B. Rimestad: Nei!). Saaledes opfattede jeg idetmindste det ærede Medlem. Jeg troede det Mødsatte; jeg troer, at man for Statsbanernes Vedkommende var kommen til den almindelige Anskuelse, at Statsdrift ubetinget var at foretrække for privat Drift. Vi have to Driftsbestyrelser her i Landet, den sjællandske og den jydske-syenske, men jeg gad nok spørge Publicum i Almindelighed, hvilken af disse to Bestyrelser, den private eller den offentlige, der